

עין משפט
נר מצוה

א | מ"י פ"י מהל' תמידין
ה' א וס"א מהל' עבודת
יח"כ ה' א | :

בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא

ואחר כך שיער הנעשה בחזון ואח"כ אי"ו וא"ל העם ואח"כ
אמרו השאת. פרש"י כולו נטבילה שלשית ולא נהירא
לי דנאי דאמרין לעיל דמנאי לאו מתקנתא מ"מ לאו משנשתא היא
והיא דלא קרא לא מתקנתא לפי שאין הסדר מפורש זה ולפרש"י
ב"ה"א ע"כ פליגא אמתין דנמנאי

ואח"כ ^א שיעיר הנעשה בחוץ שנאמר ושיעיר
עוים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים
ואח"כ אילו ואיל העם ואח"כ אימורי חטאת
ואח"כ תמיד של בין הערבים מאי טעמא
דרבי אלעזר עבד כדכתיב עבד רחושא
התורת כהנים והדר עבד רחושא הפקודים
ורבי עקיבא כדקתני טעמא ^ב מלבד עולת
הבקר אשר לעולת התמיד אלמא מוספין
עם תמיד של שחר עבד להו ורבי אלעזר
הא מלבד חטאת הכפורים מאי עבד ליה
ההוא מביעי ליה ^ג על מה שזה מכפר זה
מכפר רבי יהודה אומר משמו אחד קרב עם
תמיד של שחר וששה עם תמיד של בין
הערבים רבי אלעזר בר' שמעון אומר משמו
ששה קרבין עם תמיד של שחר ואחד עם
תמיד של בין הערבים מאי טעמיהו דרבנן
תרי קריא כתיבי כתיב מלבד עולת הבקר
וכתיב ^ד ויצא ועשה את עולתו הלכך עבד
מנייהו הכא ומנייהו הכא כמאי קא מיפלגי
ר' יהודה סבר עבד חד כדכתיב מלבד עולת
הבקר והדר עבד עבודת היום דילמא חולשא
חליש כהן גדול ור' אלעזר בר' שמעון סבר
כיון דאחיל עבד ששה דלמא פשע דלגבי
עבודת היום ורזי הוא דכולי עלמא מיתת חד
איל הוא כמאן בר' דתניא ^ה אומר "איל אחד
האמור כאן הוא האמור בחומש הפקודים ר'
אלעזר בר' שמעון אומר שני אילים הן אחד
האמור כאן ואחד האמור בחומש הפקודים
מאי טעמא דרבי דכתיב אחד ורבי אלעזר
בר' שמעון ^ו כמאי אחד מיוחד שבעדרו ורבי
נפקא ליה ממבחר ^ז נדריך ורבי אלעזר ברבי
שמעון חד בחובה וחד בנדרה וצריכי: קדש
ידיו ורגליו: ת"ר ^ח ובא אהרן אל אהל מועד
למה הוא בא להוציא את הוקף ואת המחתה
שכל

למיתושים כיון לאילו אלא גמר קרבן ולא עבודה דמעבדי כפרה
לדיניהו עמלן שלל הוקטרו אימורין כשר ודברי רבי אליעזר דמתני'
ש לפרס דלא פליג אחנא דבי שמואל ויה"ק ואלא ועשה אילו ואיל
העם והיה אימורי מטחא אלא דשייריהו מטעמא דפירשית והא
דקתני ו' כגשם תמימים ושיר פר העולה ושעיר הנעשה כחוק י
דבי אליעזר למימר אחיה מקדש אחס לכל היות שאתה יכול ואני
לנסוק בפשרת פנתח ואסן כר ה"ה פר העולה ושעיר הנעשה כחוק י
לגרי עקיבא כולה בבקר ולגרי יהודה אליבא דרבי עקיבא אחד בבקר
ואח"כ שעיר הנעשה בחוק ואחר כך אי"ו וא"י העם. ואף ע
בסמוך יראה ראשונה ומשמע דמיד ביזאה ראשונה ע
דכרי קאמר מכל מה שכתב בפשרת אחרי מות לא היה דבר קודם
עבד הד ברבתי והדר עבד ששה דרומש הפקדיו. ולא
כיון בבקר דמכחיז מלגד ואי משום דכחיז לנסוק
אפילו הכי מקריבו בבקר ולא אמרינן שחוק דמו והקטרותו בער
ולומר דקרא דמלגד דמגרינן מיניה להקריב המוספין בבקר עיי
דמסעדינן ומשום דכחיז מוספין לנסוק פ' להיט קתא מן המוספין
חד סגי: **דבר** ע"אמ מירת חר אי"ה כמאן כרבי. ו
ומשמע דמודה לתנא קמא דלחר אילו ואיל העם דמשמע דלא
הוא אלא חד איל דרבי אליעזר כ"ש דברייתא משמע דלג

[illegible]

א. יָלַד עַל אֶחָד הַמִּשְׁכָּד שֶׁנֶּחֱדָשׁ בִּימֵינוּ. ב. יָלַד בְּדִמְיָה. ג. יָלַד הַחֹדֶם. ד. יָלַד חֹדֶם. ה. הָלַךְ מִשְׁכָּדוֹ דְּרִימָה אֲחֵילָהּ תַּחַת אֶחָד בֵּי בִּנְיָ-

מסורת הש"ס

א) [שמועות ב.] (ב) לעיל
ב.) (ג) לעיל לה. [מגילה
כח.] (ד) [ז"ל נדריסם].
ה) לעיל לה. (ו) [קריבין עם
חמד של בן הערבים
ומחז' דקמני היו קריבין
עם חמד של בן הערבים
ה"פ עם מ' דנעזילה
שלישית היו והיו קריבין עם
מ' כז"ל רש"א].

תורה אור השלם

1. שיעור עדים אחד
הקטן מכלל הקטן
הקטנים מכלל הקטנים
והנחתם וחסידים:

2. מכלל עדים אחד
אשר עלולת הקטן
תעשו את אלה:

3. ורצח את שורו במים
במקום קרוש ולבש את
עליו ורצח ועשה את
גולתו את אלה עליו
וכפר בעדו ובעד הנפש:

4. וקראו את אלה
אשר ופוש את בגדו
הבד אשר לבש בבואו
אל הקדש והנחתם:

5. וקראו את אלה

הגהות הב"ח

(ב) ירש"י ד"ה על מה מו'
מכפר שנאמר שעיר עזים
אחד תטיל מלכד תטיל
הכפורים:

הגהות הגר"א

[א] גמ' ואח"כ אילו ואיל
העם ואימורי חטאת ואח"כ
שעיר הנעשה בחוץ שנאמר
שעיר עזים אחד חטאת
מלבד חטאת הכפורים
ואח"כ תמיד בו' כ"ל:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים (המשך)

דמחני' רבי אליעזר היא כו
דמפרש ופר העולה ב' עם
שבעת הכנשים היה קרב
למה לא הזכירו במשנה ד'
עם שבעה כנשים וי"ל דלא
הש למינקט סידרא דקרא
אלא היא אחא לא התו

[illegible]